

Befalingsmandsskolerne i Sønderborg.

Sønderborg, Januar 1946.

VI. MARCHER.

(Feltreglement I A 213 - 219, 224, 228 - 231, 233 - 253.)

1. ALMINDELIGE FORHOLD.

213. En hensigtsmæssig Ordning og en god Udførelse af Marcherne er en af de væsentligste Betingelser for et godt Udfald af Operationerne. Anordningerne for Marchen maa være saaledes, at de baade sikrer en hurtig Gennemførelse af den højere Førers Beslutninger og Bevarelsen af Troppernes Kræfter til det afgørende Øjeblik. Det er Førings Sag at bestemme, i hvilken Grad man bør anspænde Troppernes Ydeevne, og Førerne maa derfor til enhver Tid kende de dem underlagte Afdelingers Marchdygtighed, for at de kan afpasse deres Krav derefter. Overdrevne Fordringer svækker ikke blot Kampkraften, men virker ogsaa i anden Henseende skadeligt paa Troppernes moralske Tilstand.

214. Streng Mandstugt, regelmæssig Forplejning, Overholdelse af almindelige Sundhedsregler og nøje Tilsyn med Mandskabets Fodtøj og Fødder samt med Hestenes Opsadling og Beslag kan udrette meget i Retning af at mindske den Afgang i Styrken, som anstrengende Marcher kan fremkalde. Ved en vel gennemtænkt Benyttelse af Jernbaner, Automobiler og andre Køretøjer til Befordring af Tropperne vil man ofte endog i betydelig Grad kunne fremskynde Bevægelsen og skaane Troppernes Kræfter.

215. Den taktiske Situation er i første Linie bestemmende for, hvorledes Marchen skal anlægges, idet herved ogsaa Hensynet til den sandsynlige fjendtlige Luftvirksomhed kan faa afgørende Indflydelse paa Valg af færre eller flere Marchveje, paa Valg af Dagstid for Marchens Gennemførelse o.s.fr. (jfr. Afsnit IV., 2).

Iøvrigt er et grundigt Studium af Vejnettet efter Kortet og andre foreliggende Oplysninger, om fornødent suppleret med Rekognosceringer af Veje og Broer, Grundlaget for Marchens Tilrettelæggelse. Rekognosceringer er navnlig nødvendige, hvis det drejer sig om March ad tvivlsomt brugbare Veje eller under Forhold, hvor det kan befrygtes, at Fjenden har foretaget Ødelæggelser o.lign. paa Marchvejene; de udføres efter Omstændighederne af Rytteri, Flyvere, Pionerkommandoer eller af dertil særlig udsendte Rekognoscenter.

216. Det betyder en Lettelse for Tropperne og en Formindskelse af deres Saarbarhed overfor Luftangreb, naar man udnytter Vejnettet til at marchere i flere mindre Kolonner; March i lange Kolonner er besværligere og nedsætter den gennemsnitlige Marchhastighed - rent bortset fra dens Farlighed overfor fjendtlige Luftangreb.

Forskellig Bevægelighed inden for en Styrke (motoriserede, beredne og marcherende Enheder) taler altid for, hvor Forholdene tillader det, at foretage en Leddeling efter Bevægelighed. Der spares herved Anstrengelser for alle de forskelligartede Enheder.

Naar Tropestyrker med væsentlige Marchdybder marcherer flere Dage i Træk, bør man undgaa unødvendige Op Slutninger, naar der gaas over til Hvile efter endt Dagsmarch.

217. Man skelner mellem **K r i g s m a r c h e r**, hvor Sammenstød med Fjenden er muligt, og **R e j s e m a r c h e r**, hvor Sammenstød med Fjenden bortset fra Angreb fra Luften er udelukket.

2. KRIGSMARCHER.

218. Paa Krigsmarcher maa alle andre Hensyn træde tilbage for Kampberedskabet, om end i forskellig Grad efter den større eller mindre Sandsynlighed for Sammenstød med Fjenden. Tropperne bør dog stedse skaanes saa meget, som Hensynet til Kampberedskabet tillader.

219. Der marcheres med fornøden Sikring og i en efter de taktiske Hensyn, Faren for Luftangreb og Vejnettet afpasset Gruppering. Hensynet til motoriserede Enheders Legnethed til at indgaa i Kolonne med marcherende eller hestetrukne Led vil yderligere nødvendiggøre, at disse Enheder bevæger sig særskilt efter særlig Anvisning.

Kun under meget store Forhold vil en Troppestyrke paa Divisions Størrelse være henvist til at benytte en enkelt Vej; en Fordeling i et større Antal Kolonner og Marchgrupper, hver paa indtil 1, højst 2 Regiments Størrelse, vil være det almindelige.

224. Indenfor samme Kolonne eller Marchgruppe tages, naar ikke andet bestemmes, følgende Afstande mellem de forskellige Enheder:

- efter en Underafdeling 50 m
- efter en Afdeling 100 m.

Ved Bestemmelse af Afstandene regnes Befalingsmænd, Spillemand, Køretøjer o.s.v. med til vedkommende Enhed.

I Trainkolonner holdes der mellem de enkelte Køretøjer en Afstand af 5 m, i Motorkolonner dog 10 - 50 m efter Marchhastigheden og Vejens Stigningsforhold.

Mellem en Afdeling og dens Fægtningsstrain der følger den umiddelbart, og som tæller mere end 1 - 2 Køretøjer, holdes en Afstand af 50 m. Enkelte Køretøjer af Fægtningsstrinet, der bliver ved Underafdelingerne, medregnes ved disse ved Bestemmelse af Afstanden bagud.

I Traingrupper holdes der efter de enkelte Afdelingers Train samme Afstand som efter de paagældende Afdelinger i Troppekolonnen; mellem Underafdelingernes Train holdes kun sædvanlig Køretøjsafstand.

De anførte Afstande har især til Formaal at gøre Kolonnen mindre saabar overfor Flyverangreb; desuden tjener de i en sluttet Kolonne til at skaffe frisk Luft i denne og til at udjævne Uregelmæssigheder i Marchtempoet, hvorved Anstrengelserne bliver mindre.

Naar der standses, bevares de nævnte Afstande, med mindre andet udtrykkelig befales.

Befales forøget Marchdybde (Pkt. 107), medregnes Afstandene mellem Enhederne til disses Marchdybde; Forholdene, navnlig Størrelsen af den anviste Marchdybde, maa afgøre, hvorvidt Afstandene under disse Omstændigheder reelt skal bevares, eller om de kan udviskes.

Ved March om Natten kan det ofte være formaalstjenligt, at Kolonnechefen lader de omhandlede Afstande forkorte.

c. MARCHHASTIGHEDER.

228. Er en Marchkolonne sammensat af flere Vaaben, er Fodfolkets March bestemmende for Kolonnens Marchhastighed som Helhed og kan i Almindelighed anslaaes til ca. 4 km i Timen, korte Hvil iberegnet. Rytteri og hestetrukket Artilleri alene kan, ligeledes indbefattet de korte Hvil, paaregnes i Gennemsnit at tilbagelægge henholdsvis ca. 8 og ca. 6 km i Timen. Under Forudsætning af taalelige Veje kan den gennemsnitlige Marchhastighed for Cykliststyrker sættes til ca. 10 km, for let motoriseret Artilleri og lettere Motorvognkolonner til ca. 25 km og for tungt Artilleri til ca. 15 km i Timen. Vejgaaende Panservognsformationer og Motorcylistenheder marcherer under tilsvarende Forhold ca. 30 - 40 km i Timen.

Under ugunstige Forhold, saaledes paa daarlige Veje, i meget daarligt Vejr og i mørk Nat synker de gennemsnitlige Marchhastigheder til mellem $\frac{2}{3}$ og $\frac{1}{2}$ af det anførte; navnlig for større Kolonner, for Cyklistenheder og motoriserede Led kan Hastighedstabet blive betydeligt.

229. Den daglige Marchpræstation afhænger af mange forskellige Forhold: Troppernes Tilstand og Øvelse i at marchere, Dagstid, Aarstid, Vejrlig, Vejens Beskaffenhed, Kolonnens Længde og Sættelse, Underbringelsesmaaden før og efter March (Kantonnement af forskellig Dybde og Bredde, Bivouak) o.s.v. Som almindelig Dagsmarch +) regnes for stør-

+) Heri er ikke medregnet Kantonnementsmarcher, hvorved forstås Marcher fra Kvartererne til Dagsmarchens Begyndelsespunkt og fra Dagsmarchens Endepunkt til Kvartererne.

235. En Marchkolonnes forreste Led skal vedligeholde en ensartet March. Jo længere Kolonnen er, og jo mindre Afstand der holdes mellem dens enkelte Led, desto omhyggeligere maa dette iagttages. Fra det forreste Led holdes der saa vidt muligt Øje med Forholdene længere tilbage i Kolonnen, for at Marchhastigheden kan lempes derefter. Ved motoriserede Enheder paahviler Ansvaret for, at Kolonnen holder sammen, foruden den sluttende Befalingsmand, først og fremmest Føreren, der maa afpasse Kørehastigheden efter Vejens Brugbarhed, Overskuelighed og de Muligheder, der kan bestaa for, at efterfølgende Køretøjer tager Fejl af Vejen. Før ethvert Vejsving, der vil skjule Overblikket bagud, skal alle Køretøjer i Kolonnen vente med at køre videre (tage Farten af), indtil de ser det efterfølgende Køretøj; Forbindelse og Sammenhold i Kolonnen holdes saaledes stadig fremme fra og bagud. Paa overskuelige og gode Veje vil Kolonnens Marchhastighed saaledes kunne holdes meget nær det enkelte Køretøjs almindelige Marchfart, medens den paa uoveskuelige, stærkt snoede Veje vil synke betydeligt. Det skal altid holdes for Øje, at Sammenholdet indenfor Kolonnen er det afgørende Hensyn ved Bestemmelse af Farten for Teten. Iøvrigt vil en aktiv Brug af de til Kolonnen hørende Motorordnanser, baade fra Førerens og fra den sluttende Befalingsmands Side, saavel som en forudgaaende Afmærkning af Marchvejen fra Troppførerens eller Transportførerens Side ved Hjælp af Vejreguleringsenheder o.lign. i væsentlig Grad bidrage til at fremme Marchhastigheden.

236. Gaar Marchen gennem en Snævring, som gør Afbrydning nødvendig, maa der nøje vaages over, at ingen Standsning finder Sted; Tropperne skal passere Snævringen hurtigt og maa ikke gøre Holdt kort efter at være kommet igennem, med mindre det er nødvendigt for atter at samle Kolonnen, i hvilket Tilfælde der standses i en efter Kolonnens Størrelse passende Afstand fra Snævringen, idet der tages fornødent Hensyn til at skjule de standsede Dele af Kolonnen mod Indseende fra Luften. Særlig Opmærksomhed maa fra de enkelte Enheders Side rettes paa kraftigt at kunne møde eventuelt Flyverangreb under Passagen af Snævringen.

237. March over permanente Broer kan i Reglen ske uden Ændring i Marchformationen og uden særlige Foranstaltninger.

Militære Broer og mindre sikre permanente Broer passeres uden Trit og saaledes, at der ikke paa een Gang befinder sig flere Personer eller Køretøjer paa Broen, end denne med Sikkerhed kan bære.

Ved militære Broer udstilles Brovagter af Pionertropperne. Føreren for Brovagten ordner Færdselen, saaledes at Broen ikke overbelastes, og giver Afdelingerne Anvisning paa de særlige Forholdsregler, der maatte være at tage under Passagen.

Ved svagere permanente Broer sidder Ryttere af og fører Hestene een ad Gangen, tæt opsluttet eller to og to tæt sammen, Rytterne yderst. Ved hestetrukket Artilleri og andre hestetrukne Køretøjer bliver Spændryttere (Kuske) opsiddet, medens andet Mandskab sidder af og gaar ved Hovedet af Hestene. Motorkøretøjer passerer enkeltvis og langsomt, men i Strøm, motoriseret Artilleri efter om fornødent at have forstærket Broen med det paa Brovognene medførte Materiale; Mandskabet (udover Motorvognførerne) afsiddet eller opsiddet efter Afdelingens (Underafdelingens) Bestemmelse.

238. Naar Vejens Bredde og Tilstand tillader det, holdes en af Vejer Sider eller dens Midte fri, saaledes at Ryttere, Cyklister og Motorkøretøjer uhindret kan passere. Ved Standsninger gøres Marchvejen om muligt fri; Stabe, beredne, Haandheste og Køretøjer holder helt ind til Siden og maa ikke spærre den. Kolonner af Køretøjer holder sig altid med alle Køretøjer paa samme Side af Vejen.

Uden særlig Befaling maa kun Personel m.v. hørende til Føringen, Opklarings- og Meddelelsetjenesten samt Sanitetstjenesten bevæge sig langs en Kolonne.

Skal en Afdeling, f. Eks. Artilleri, trækkes frem langs Kolonnen, maa det for at forebygge Krydsning befales, til hvilken Side den skal passere; taler andre Hensyn ikke derimod, skal Passagen saa vidt muligt ske paa Læsiden. Marcherer Tropperne i begge Vejsider, skal de slutte sammen, saaledes at den befalede Vejside bliver fri. Efter Forholdene kan det være nødvendigt eller hensigtsmæssigt, at den Kolonnedel, der skal passeres, midlertidigt standser og gør Vejen fri. Fremdragning sker bedst under et Hvil.

Trækkes en Enhed ud (frem) fra sin hidtige Plads i Kolonnen, paa-hviler det den paagældende Enheds Fører at underrette den følgende Enhed, for at denne ikke fejlagtigt skal følge.

Kolonner, der møder hinanden, holder til højre; dog kan Fodfolk overfor andre Vaabenarter og Train vælge den Side af Vejen, det vil benytte. Er der ikke Plads til, at begge kan forblive i March under Passagen, afgør den ældste af de to Førere paa Grundlag af Opgave og Situation, hvilken der skal passere først; den anden gør ufortøvet Vejen fri (holder helt ud i Vejsiden og standser).

Ryttere eller Køretøjer, der enkeltvis passerer langs en Kolonne, skal, naar det støver, saa vidt muligt holde sig paa Læsiden af denne; marcherer Kolonnen i: begge Vejsider, følger de Vejens Midte. Motorkørende sagtner Farten under Passagen.

Beredne og hestetrukne Enheder, der møder en Fodfolkskolonne, skal, naar Forholdene tila der det, marchere forbi i Skridt, motoriserede Enheder med ringe Fart. Skal de nævnte Enheder forbi en foran i samme Retning marcherende Kolonne, sker det saa vidt muligt i Trav, Motorenheder i jævn Fart.

239. Ved K r y d s n i n g af Marchkolonner gælder det som Regel, at den Kolonne, hvis forreste Led først naar Krydsningspunktet, har Ret til at passere uhindret af den, som senere naar det; Tropper har dog Fortrin for Train og tomme Motorvognskolonner, kun ikke under Tilbagemarcher, med mindre andet udtrykkeligt befales. Tror Føreren for en Kolonne, som standses ved Krydsningen, at hans Kolonne i det heles Interesse bør komme først frem henvender han sig til den ældste, tilstedeværende Fører, som da træffer Afgørelse herom. En marcherende Afdeling kan rykke videre, naar den krydser Afdelinger, som har gjort Holdt, disse sidste skal de give fornøden Plads. Rytteri, Artilleri eller Train, der forarsager en anden Kolonnes Standsning, travrer saa vidt muligt, indtil Krydsningspunktet er frit.

Til samme Kolonne henregnes her de Tropper, som i det paagældende Øjeblik er formeret umiddelbart under samme Befalingsmands Kommando; har saaledes en Regimentschef afgivet Kommandoen til Bataillonscheferne (formeret Bataillonerne), danner hver Bataillon for sig en Kolonne.

240. Saafremt ikke anderledes befales, og Forholdene iøvrigt tilsteder det, kan i en større Kolonne Afdelingschefer, Chefer for selvstændige Underafdelinger samt ligestillede og i en mindre Kolonne den øverstbefalende tilstaa M a r c h f r i h e d eller træffe andre Foranstaltninger, som kan tjene til at lette Marchen, og som lader sig forene med god Orden og Mandstugt.

Ved Marchfrihed forstaas, at Mandskabet har en vis Frihed med Hensyn til Holdning, Retning, Geværbering og Tøjleføring samt Tilladelse til Samtale.

At Marchfrihed er tilstaaet eller skal ophøre tilkendegives Mandskabet henholdsvis ved Kommandoen "Rør" og "Giv Agt".

For at tilkendegive, at der tilstaaes Marchfrihed, eller at en tilstaaet Marchfrihed atter skal ophøre, kan Kolonnens øverstbefalende lade blæse "Giv Agt". Signalet gentages om fornødent fra Afdeling til Afdeling.

Som Eksempler paa de forannævnte "andre Foranstaltninger", der kan træffes for at lette Marchen, skal anføres:

- a t der gives Tilladelse til at ryge og synges,
- a t det i stærk Varme tillades, at Uniformsfrakkerne opknapes, Halsbindene aftages o. lign.,
- a t ved Rytteriet Rytterne beordres til at sidde af og føre Hestene og
- a t ved hestetrukket Artilleri og Telegraftropper Fodmandskabet befales til at marchere ved Køretøjerne, Rytterne til at sidde af og føre Hestene.

241. Under længere Marcher i varmt Vejr maa man forberede Forsyningen med D r i k k e v a n d ved at fremsende Befalingsmænd, som foranlediger, at Beboerne stiller Drikkevand frem, saa at Forsyningen kan foregaa hurtigt.

242. I passende Afstand efter enhver selvstændig større Kolonne eller Marchgruppe bør sættes en O p t a g e t r o p (med Læge og Lægevogn) for at optage syge, Efternølere, Heste og Køretøjer, som ikke kan følge deres Afdelinger, bevogte Arrestanter o. s. v.

Kun Underafdelingschefer o. lign. kan lade marchudygtige eller særlig anstrengte Folk midlertidigt sidde paa eller aflægge Vaaben og en Del af Udrustningen paa de Køretøjer (dog ikke Karrer), der er umiddelbart ved Underafdelingen. Iøvrigt fremstilles syge snarest for Lægen, der ved første Lejlighed lader dem aflevere til de af Troppførereren oprettede Sygesamlingssteder (Feltreglement II, Afsnit VI) eller atter tilgaa deres Underafdeling.

Syge Heste, der ikke kan følge, efterlades hos Beboerne under Mel- ding til den overordnede Dyrlæge, der lader dem afhente (Feltreglement II, Afsnit VIII).

Havarerede Piecer og Køretøjer søges atter snarest bragt i march- dygtig Stand; kan dette ikke ske paa Stedet ved den paagældende Enheds egne Midler, meldes til Troppførereren (for Motorkøretøjers Vedkommende til eventuelt opgivet Motorvognsværksted e. lign.). Virker de hindrende for Troppernes Passage, bringes de af Vejen, forinden Forsøg paa atter at gøre dem marchklare paabegyndes. Køretøjers Indhold af Vaaben, Ammu- nition, Meddelelsesmateriel o. lig. søges medført ved Omlæsning til andre Køretøjer eller ved midlertidig Fordeling paa Mandskabet. Mandskab fra havarerede Køretøjer overføres til Reservevogne eller fordeles paa andre Køretøjer.

I motoriserede Enheder giver Føreren for et Køretøj, der bliver ude af Stand til at fortsætte, de efterfølgende Køretøjer Tegn til at køre uden om; den bagest i Enheden marcherende Reservevogn stopper, efter at være kørt frem foran den havarerede Vogn, uden særlig Ordre for even- tuelt at optage dens Personel og Materiel; den paagældende Enheds slut- tende Befalingsmand træffer paa Stedet Afgørelse og melder til Enhedens Chef.

e. HVIL UNDER MARCHER.

243, Omtrent $\frac{1}{2}$ - $\frac{3}{4}$ Time efter Opbrud fra Kvarter, Bivouak, Lejr eller et længere Hvil gøres der Holdt i nogle Minutter for at lade Trop- perne besørge de naturlige Fornødenheder og for at afhjælpe indtraadte Mangler. Forinden der standses, holdes over til den ene Side af Vejen; det tillades som Regel Mandskabet at lægge sig ned.

Disse korte Hvil gentages i Almindelighed hver Time ("Timehvil").

Motoriserede Enheder holder tilsvarende korte Hvil efter de første 10 km; derpaa efter hver 30 - 40 km March, bl.a. til Eftersyn af Køre- tøjene og til fornøden Opslutning.

Ved mindre, selvstændige Kolonner befales Timehvilene for hver Gang af vedkommende Fører under Hensyntagen til Udnyttelse af Muligheder- ne for Flyverskjul; ved større Kolonner maa vedkommende Fører allerede før Marchens Paabegyndelse fastsætte Tidspunkterne for Timehvilene for ved samtidigt Hvil for alle Enheder at forebygge Marchvanskeligheder.

Under de korte Hvil skal selve Vejen gøres fri (Pkt. 238).

Naar Omstændighederne tillader det, holdes ved almindelige Dags- marcher i Reglen et l æ n g e r e H v i l, naar mindst den halve Vej er tilbagelagt. I meget varmt Vejr kan det, navnlig ved Fodfolket, bli- ve nødvendigt at afbryde Marchen i Dagens varmeste Timer, mens det i stærk Kulde og om Natten kan være tilraadeligt at dele Hvilet i to kor- tere. Er Marchen særdeles anstrengende, maa der ved Fodfolket underti- den efter det første længere Hvil atter hveranden Time holdes Hvil; dog ikke over $\frac{1}{2}$ Time ad Gangen. Det bekendtgøres ved Hvilets Begyndelse, hvorlænge det skal vare. Det store Hvil udnyttes, naar Forholdene til- lader det, til Uddeling af Middagsforplejning, eventuelt anden Forplej- ning. Hvilets Længde maa da afpasses herefter (mindst $1\frac{1}{2}$ Time). Køkken- vognene beordres til at gaa frem til Afdelingerne fra det Tidspunkt, Tropperne har gjort Vejen fri for at gøre klar til Hvil. De samles atter enten under Slutningen af det store Hvil, inden Tropperne bryder op, eller forbliver paa Hvilepladserne, indtil Tropperne atter har gjort Vejen fri.

Det fornødne vedrørende det store Hvil befales, hvor det er muligt, inden Marchens Begyndelse.

244. H v i l e p l a d s e r n e for det store Hvil lægges altid f o r d e l t tæt langs Marchvejen. Ofte vil en forudgaaende Rekogno- scering i store Træk fra Kolonnechefens Side være nødvendig.

Pladserne maa byde godt Flyverskjul (Hegn, Gaarde med Haver, Skov-

stykker o. lign.), Muligheder for Vandforsyning af Folk og Heste, have tør Bund og give rimeligt Læ mod Vinden. Regelmæssighed i Opstillingen maa ikke søges. Motorkøretøjer maa som Regel forblive paa Vejene.

Alle Enheder hviler under Sikring mod Luftangreb og træffer, hvis Situationen taler derfor, tillige Foranstaltninger til Forsvar mod Panservogne.

Kræver Situationen det, udsættes en Beredskabsstyrke.

245. Som t i l s y n s h a v e n d e ved Ordenes Overholdelse under Hvilet kommanderer hver Underafdeling en Befalingsmand, hver Afdeling, der har fælles Hvileplads for flere Underafdelinger, en Officer. Det bekendtgøres for Underafdelingerne (Afdelingerne), hvem den tilsynshavende er. Underafdelingernes tilsynshavende melder sig ved Hvilets Begyndelse til Afdelingens.

246. I Hviletiden maa ingen uden Tilladelse forlade Hvilepladsen, hvis Grænser bestemt angives.

Det bekendtgøres, hvor der maa trædes ud, samt hvorledes Vandforsyningen skal foregaa.

Paa Forsyningsstedet maa der være det fornødne Tilsyn af Befalingsmænd; skal Vandet hentes fra Steder uden for Hvilepladsen, sker det ved dertil udtagne Kommandoer og under Hensynstagen til Flyverskjul. Der gives Befaling angaaende Hestenes Fodring og Vanding. Mangler ved Udrustning, Sadling, Seling, Beslag og Panning m.v. søges afhjulpet. Fodsyge og syge fremstilles underafdelingsvis for Lægen.

Under Hvil skal Soldaten paa Hvilepladsen ikke hilse paa nogen Overmand, med mindre denne tiltaler ham, eller han selv henvender sig til Overmanden.

Forinden der brydes op, oprømmes Hvilepladsen.

f. NATTEMARCHER.

247. Til Beskyttelse mod Fjendens Luftopklaring og Flyverangreb saavel som for at gennemføre overraskende Troppeskydninger vil N a t t e m a r c h e r ofte være nødvendige.

De stiller større Krav til Troppernes Kræfter end March om Dagen og kan følgelig ikke paaregnes fortsat gennem et længere Tidsrum uden væsentlig Formindskelse af Marchydelserne eller et stærkt stigende Slid paa Tropperne.

Lyse, klare Nætter giver ikke Tropper, som marcherer paa Hovedveje, nogen ubetinget Beskyttelse mod Opklaring og Angreb. Om Sommeren er den nyttige Mørketid yderst kort.

248. Selv ringe Indgriben af fjendtlige Tropper kan foraarsage uoverskuelige Forsinkelser af en Nattemarch for en større Styrke, fordi kun dennes forreste Dele - og endda under vanskelige Forhold - kan gøre sig gældende.

Man kan derfor kun basere sine videre Planer paa en overraskende natlig Forskydning af stærkere Kræfter, hvis denne kan ske i et Rum, der vides - og kan holdes - fri for Fjenden.

Det er følgelig af største Betydning for Marchens Gennemførelse, at man - hvor det er muligt og gennemførligt uden at trække Opmærksomheden paa sig - endnu ved Dagslys træffer Foranstaltninger, der kan bidrage til at sikre Marchens uforstyrrede Gennemførelse: Opklaring, Forstærkning af allerede iværksat Opklaring til Sikring, o.s.v. Desuden vil under alle Forhold - ogsaa ved Nattemarcher i forlængst sikret Rum - Rekognoscering af Marchvejene, Fremsendelse af Vejafmærkningspersonale, o. lign. være ønskelig. Har en forudgaaende Afmærkning af Vejen ikke saaledes været mulig, sker den under selve Marchen, idet et Vejafmærkningskommando sættes ind umiddelbart efter Fordækningen. Eventuelt tilvejebringes stedkendte Vejvisere til Brug for de forreste Led.

249. Kan Styrken i sin Helhed ikke tilendebringe Marchen i Mørke, maa det efter Situation og Hensigt afgøres, hvilke Enheder der skal bryde op, før det bliver mørkt, og hvilke der skal fortsætte Marchen efter, at det er blevet lyst. Ved Overgang fra March i Mørke til March ved Dagslys maa Marchgruppering, Marchformation, Luftbeskyttelse m.v. rettidigt tilpasses efter de ændrede Forhold (jfr. Pkt. 102).

250. Sammensætning af en Kolonne (Marchgruppe) bør under Nattemarch gøres saa enkel, som de taktiske Forhold tillader; Vaabenarter, hvis Virksomhed om Natten er begrænset, anbringes tilsvarende længere tilbage i Kolonnen (jfr. Pkt. 220). Det kan ofte være formaalstjenligt at samle Køretøjer, Heste o. lig. ved en Enhed paa en bestemt Plads i dennes Marchkolonne. Motorkøretøjer bør altid udskilles og efter Troppesførerens (Kolonnechefens) Bestemmelse trækkes efter i særlig Marchgruppe.

Under mindre Forhold og i mørk Nat kan det være hensigtsmæssigt inden Afmarchen at formere hele Kolonnen paa selve Marchvejen.

Der marcheres efter Forholdene med kortere Sikringsafstande og Afstande mellem Troppelæddene end om Dagen.

251. Der vaages paa det nøjeste over Marchdisciplinen. Det maa paases, at Ryttere, Kuske og Motorvognførere ikke falder i Søvn. Ved beredne og hestetrukne Enheder lader man hyppigt sidde af.

Lange Hvil undgaas saa vidt muligt. Timehvilene gennemføres regelmæssigt og paa Klokkeslet fastsat ved Marchens Begyndelse for Kolonnerne som Helhed.

Særlig Opmærksomhed maa rettes paa Forbindelse indenfor Kolonnen. Ansvar er dobbeltsidet: enhver Enhed sætter Forbindelseskommando umiddelbart efter det foran marcherende Led og sørger for Vejledning til det efterfølgende Led, hvor der kan være Tvivl om Vejen, eller naar den foran marcherende Enhed trækkes ud fra Marchvejene. Gaar Forbindelsen bagud tabt, gør det foranvarende Led Holdt!

Førerens Plads maa være nøje kendt. Underafdelingschefer bør forblive ved deres Enheder og ikke uden tvingende Aarsag kaldes til Afdelingschefen.

252. Er man nær ved Fjenden, maa Marchen foregaa i største Stilhed, ligesom der maa vises gennemført Forsigtighed med Brug af Feltlygter; Rygning forbydes. For at hindre utidig Skydning kan det være hensigtsmæssigt at lade Geværerne aflade (eventuelt kun Patroner i Magasinet, ikke i Kammeret); de forreste Sikringsled skal dog altid have ladet Gevær.

3. REJSEMARCHER.

253. Ved Rejssemarcher træder Hensynet til at skaane Tropperne stærkt i Forgrunden. Man undgaar March i større Kolonner og lade tillige saa vidt muligt de forskellige Vaaben marchere hver for sig. Opbruds- og Marchtider for forskelligartede, ad samme Vej marcherende Enheder fastsættes under Hensyn til deres Bevægelighed; Motoriserede Enheders Bevægelser anlægges altid saaledes, at de ikke forstyrrer andre Troppers March; om fornødent anvises der dem særlige Veje, selv hvor dette medfører endog betydelig Forøgelse af deres Dagsmarch.

Trainet forbliver i sin Helhed til Raadighed for Afdelingerne. Naar flere Enheder følger samme Marchvej, kan det være nødvendigt, at den overordnede Myndighed giver visse Bestemmelser med Hensyn til Forlægelse af motoriseret Train, f. Eks. Forudsendelse, Fremsendelse indenfor et nærmere fastsat Tidspunkt, i hvilket Afdelingerne holder større Hvil, o. lign.

Iøvrigt følges de for Krigsmarcher i det foregaaende givne Bestemmelser vedrørende Forhold i Marchkolonner, Hvil under Marcher m. m.

Under Marchen maa Sikringen mod Luften være ordnet.